

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

† Μητροπολίτου Νικοπόλεως Μελετίου

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

Τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, ὄχι τὸν Τίμιον Σταυρὸ πού εὐρήθηκε ἡ ἀγία Ἑλένη, ἀλλὰ ἀπλῶς τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, ὁ Κύριος τὸ ὠνόμασε «σημεῖο τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου» (Λουκ. 21, 36), δηλ. σημαία Του, σύμβολό Του, σφραγίδα τῆς δυνάμεώς Του καὶ τῆς Βασιλείας Του.

Πραγματικά τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ ὑπῆρξε πάντοτε ἀντικείμενο μεγίστου σεβασμοῦ. Πιὸ πολὺ ἀπ' ὅλους τὸ σεβάστηκαν καὶ τὸ ἐτίμησαν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι. Πιὸ πολὺ ἀπ' ὅλους πίστεψαν στὴ δύναμή Του οἱ μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι **Πέτρος** ὁ πρωτοκορυφαῖος καὶ **Ἀνδρέας** ὁ πρωτόκλητος προσέβλεψαν στὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ μέ πίστη ἀλλὰ καὶ μέ δέος. Τὸ θεωροῦσαν τόσο ἱερό καὶ ἅγιο σημεῖο, ὥστε, ὅταν τούς ἀνακοινώθηκε ἡ ἀπόφαση τῶν ἀθέων δικτῶν τους πού τούς κατεδίκαζε σέ θάνατο σταυρικό, παρ' ὅτι τόσο ἅγιοι, παρ' ὅτι τὰ πάντα εἶχαν κάμει καὶ ἐγκαταλείψει γιὰ τὸ Χριστό καὶ τὸ ἔργο τοῦ Εὐαγγελίου, φοβήθηκαν ὅτι τὸ ἅγιο τὸ σημεῖο τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου θά μιανθεῖ καὶ θά βεβηλωθεῖ, ἂν καὶ αὐτοὶ σταυρωθοῦν μέ τὸν ἴδιο τρόπο, καὶ μέ παρακλήσεις, ἴσως καὶ ἰκεσίες καὶ μεσολαβήσεις καὶ ἄλλων χριστιανῶν, ζήτησαν νά σταυρωθοῦν μέν, ἀλλὰ σέ ξύλο μέ διαφορετικὸ σχῆμα, ὄχι σέ σταυρὸ.

Καὶ ὁ μέν **ἀπόστολος Πέτρος** σταυρώθηκε σέ σταυρὸ ἀνεστραμμένο μέ τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω. Λέγεται μάλιστα ὅτι εἶπε πρὸς τούς δημίους του κάνοντας καὶ λίγο χιούμορ: «Δέν εἶμαι ἅγιος νά μέ σταυρώσε-

τε, ὅπως τὸν Κύριό μου ὀρθό. Ἐκεῖνος σταυρώθηκε ὀρθός γιὰ νά βλέπει πρὸς τὴν γῆ, ἐπειδὴ ἔμελλε νά υπάγει στὸν ἄδη νά ἐλευθερώσει τίς ἐκεῖ ψυχές. Ἐμένα σταυρώστε με κατωκέφαλα γιὰ νά βλέπω τὸν οὐρανό, στὸν ὁποῖο μέλλω νά υπάγω». Ὁ σταυρὸς τοῦ ἀγίου Πέτρου εἶχε σχῆμα +. Ὁ σταυρὸς τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου εἶχε σχῆμα X.

Ὁ δέ ἅγιος **Ἀπόστολος Ἀνδρέας**, πιστεύοντας ὅτι ὅπου ὁ Σταυρὸς ἐκεῖ ἔρχεται ὁ ἁγιασμός καὶ φυγαδεύονται οἱ δαίμονες, ὅταν εἶχε πάει νά κηρύξει τὸν Χριστό στὴ σημερινή Ρωσσία, πού τότε λεγόταν Σκυθία, ἐπηξε Σταυρὸ ἐπάνω σέ ἓνα ὄρος κοντὰ στὸ Κίεβο καὶ ἀφιέρωσε τὴν Ρωσσία στὸ Χριστό. Καὶ ὁ Χριστὸς θαυματούργησε. Ἡ Ρωσσία ἐγίνε χριστιανική. Καὶ ὁ Σταυρὸς τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου θαυματοουργεῖ ἀκόμη. Μένει ριζωμένος στὶς καρδιές τῶν Ρώσων καὶ τούς κρατεῖ ἀφοσιωμένους στὴ Χριστιανικὴ πίστη καὶ στὴν Ἁγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Μὴ ξεχνάμε ὅτι καὶ ὁ ἅγιος **Ἀπόστολος Παῦλος** τόσο ἀγαποῦσε καὶ πίστευε τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, ὥστε ἔγραψε: «Ἐμοὶ δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι εἰμὴ ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καγὼ τῷ κόσμῳ» (Γαλ. 6, 14).

Δέν πρόκειται γιὰ τὸν σταυρικό θάνατο τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ γιὰ τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, πού τὸ παρουσιάζει ὡς τὸ ὄργανο μέ τὸ ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος ἀγιάζει τὸν ἑαυτό του, τὸν σταυρώνει γιὰ τὸν κόσμον καὶ ὁ κόσμος νικιέται καὶ ὑποτάσσεται.

Τὸ *Σημεῖο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ*
Ἀθήνα 1971, σελ. 24-2

Η ΙΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

Πένε μερικοί: Τί μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ ἑβραϊκὴ μυθολογία; Δὲν ἔχουμε δική μας ἱστορία καὶ μυθολογία καὶ μάλιστα πολὺ ἀνώτερη ἀπὸ τὴν ἑβραϊκὴ;

Ἔλα τὰ γεγονότα τοῦ σχεδίου τῆς Θείας Οἰκονομίας, οἱ παρεμβάσεις δηλαδὴ τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν ἀναδημιουργία καὶ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου, πραγματοποιοῦνται **ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ**. Λαμβάνουν χώρα μέσα στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη εἶναι «τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἢ προκλήρυξις». Ἐμφανίζει μεθοδικὰ τὴ σταδιακὴ φανέρωση τοῦ «ἀπ' αἰῶνος μυστηρίου» τοῦ Θεοῦ. Καταγράφει διαχρονικὰ **τὴν ἱερὰ ἱστορία**, δηλαδὴ τὴν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου βαθμιαία ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ καὶ ὄλων τῶν ἐπὶ μέρους ἐνεργειῶν του κατὰ τὴν διὰ μέσου τῶν αἰῶνων ἐξέλιξη τοῦ σχεδίου τῆς Θείας Οἰκονομίας.

Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη δηλαδὴ, χωρὶς νὰ εἶναι βιβλίον ἱστορίας, παραθέτει ὅσα ἱστορικὰ δεδομένα ἀποτελοῦν τὸν περίγυρο τῶν γεγονότων τῆς Θείας Οἰκονομίας. Ἐνδιαφέρεται μόνο γιὰ τὶς συγκεκριμένες χρονικὲς στιγμὲς μέσα στὴν πανανθρώπινη ἱστορία, στὶς ὁποῖες ἐγκιβωτίσθηκαν τὰ θεῖα γεγονότα. **Εἶναι τεράστιο λάθος νὰ νομίζει κανεὶς ὅτι ἡ Παλαιὰ Διαθήκη εἶναι ἡ ἱστορία ἢ ἡ μυθολογία ἐνὸς λαοῦ**, ἐν προκειμένῳ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ, καὶ ὅτι δὲν ἐνδιαφέρει συνεπῶς τοὺς ἄλλους λαοὺς.

Ἦντως ἡ Παλαιὰ Διαθήκη **δὲν εἶναι ἡ λεπτομερὴς ἱστορία ἐνὸς λαοῦ**. Σκοπὸς τῆς εἶναι νὰ προσδιορίξει μόνο τὸ ἀπαραίτητο ἱστορικὸ πλαίσιο (χρόνος, τόπος, πρόσωπα, γεγονότα), ἐντὸς τοῦ ὁποῖου κάθε φορὰ λαμβάνουν χώρα οἱ παρεμβάσεις τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ ἱστορικὸ αὐτὸ πλαίσιο δὲν εἶναι παρμένο ἀπὸ τὴν ἱστορία τοῦ ἴδιου πάντοτε λαοῦ. Ἐνίοτε ὁ Θεὸς ἐνεργεῖ μέσα στὴν ἱστορία

ἄλλων λαῶν, γι' αὐτὸ καὶ ἀναφέρονται στοιχεῖα ἀπὸ τὴν ἱστορία καὶ αὐτῶν τῶν λαῶν (Βαβυλωνίων, Περσῶν, Σύρων, Αἰγυπτίων, Ἑλλήνων κ.λ.π.). Τὰ ὑπόλοιπα στοιχεῖα τῆς ἱστορικῆς πορείας τῶν συγκεκριμένων λαῶν (καὶ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ), ποὺ δὲν ἔχουν ἄμεση σχέση μὲ τὸ σχέδιο τῆς Θείας Οἰκονομίας, εἶναι παντελῶς ἀδιάφορα γιὰ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Καὶ ἀκριβῶς γιὰ τὸν λόγο αὐτὸν **παραβλέπονται ἐντελῶς** ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή.

Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἄλλωστε ἡ τακτικὴ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀφοῦ παραθέσει τὰ σχετιζόμενα μὲ τὴν ἱερὰ ἱστορία γεγονότα τῆς ζωῆς κάθε ἱστορικοῦ προσώπου (Σαοὺλ, Δαυὶδ κ.λ.π.), νὰ ἐπαναλαμβάνει στερεότυπα ὅτι ἡ ὑπόλοιπη ἱστορία τους, γιὰ κάποιον ποὺ θὰ ἤθελε νὰ τὴν ἀναδιψήσει, εἶναι καταχωρημένη σὲ ἄλλα βιβλία ἢ ἐθνικὰ ἀρχεῖα. Π. χ.: «Ἰδοὺ, τὰ ἄλλα ἔργα τοῦ (βασιλέως) Ἀσά, τὰ πρῶτα καὶ τὰ τελευταῖα, εἶναι γραμμένα **στὸ βιβλίον τῶν βασιλέων**» τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Ἰσραὴλ» (Β' Παραλ. 16, 11) καὶ ὄχι στὴν Ἁγία Γραφή.

Συμπέρασμα: Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη περιγράφει **μόνο τὴν ἱερὰ ἱστορία**, δηλαδὴ τὴν πνευματικὴ πορεία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴ στιγμὴ τῆς δημιουργίας του καὶ ἐξῆς. Ἀφορᾶ συνεπῶς ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα. Ἔχει πανανθρώπινο χαρακτῆρα. **Εἶναι ἡ πνευματικὴ προϊστορία ὄλων τῶν λαῶν τῆς γῆς**. Δὲν εἶναι ἡ πλήρης ἱστορία τοῦ ἑβραϊκοῦ ἢ κάποιου ἄλλου λαοῦ, ἀλλὰ μόνο ἐκεῖνα τὰ γεγονότα ἀπὸ τὴν ἱστορία τους ὅπου παρεμβαίνει ὁ Θεὸς κατὰ τὴν προϊοῦσα ἀνάπτυξη τοῦ σχεδίου τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου. Τὰ γεγονότα αὐτὰ ὀδηγοῦν **στὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου**, προετοιμάζουν δηλαδὴ τὸν κόσμο γιὰ τὸν ἐρχομὸ ἐνὸς **παγκόσμιου** Λυτρωτῆ καὶ ὄχι κάποιου **ἐθνικοῦ** ἥρωα-μεσσία-ἀπελευθερωτῆ, ποὺ θὰ ἠγῆθῃ τῶν ἐθνικιστικῶν ἐλπίδων καὶ τάσεων ἐνὸς μόνο λαοῦ.

Πρωτ. Δ. Μ

**«ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΣΟΥ
ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΜΕΝ, ΔΕΣΠΟΤΑ»!**

Ἡμέρα τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τιμᾶται σάν τήν Μεγάλη Παρασκευή, γιατί μᾶς θυμίζει τό ἴδιο μέγιστο γεγονός: τήν Σταύρωση τοῦ Χριστοῦ.

Γιατί, ὅμως, σταυρώθηκε ὁ Χριστός; Γιά νά σώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ὑποταγή στήν ἁμαρτία καί στό κακό· καί νά τόν ἀποκαταστήσει πάλι στόν παράδεισο, ἀπ' ὅπου ἐξωρίσθηκε μέ τήν παρακοή.

Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἓνα μεγάλο μυστήριο ἀφοῦ θέλησε νά σταυρωθεῖ καί νά πεθάνει ἐπάνω στόν Σταυρό ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ.

Μποροῦσε νά βρεθεῖ ἄλλος τρόπος γιά νά σωθοῦμε, ἐκτός ἀπό τόν θάνατο τοῦ Κυρίου ἐπάνω στόν Σταυρό;

Ναί! Γιά τόν Θεό ὑπάρχουν πολλοί τρόποι. Ὁ Κύριος ὅμως διάλεξε αὐτόν τόν τρόπο, ὡς τόν πλέον κατάλληλο. Ἐξηγεῖ ὁ μακαριστός μέγιστος θεολόγος τοῦ 20^{οῦ} αἰώνα π. Γεώργιος Φλωρόφσκι:

«Ἡ σωτηρία δέν εἶναι μόνον ἡ συγχώρηση τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Δέν εἶναι μόνον «καταλλαγή» (δηλ. συμφιλίωση) τοῦ Θεοῦ μέ αὐτόν. Ἡ σωτηρία εἶναι ἄρση καί ἐξάλειψη τῆς ἁμαρτίας· ἀπαλλαγή τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τήν ἁμαρτία καί τόν θάνατο. Ἡ σωτηρία ὀλοκληρώθηκε καί τελειώθηκε ἐπί τοῦ Σταυροῦ διά τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Ὅχι μόνον μέ τά πάθη στόν Σταυρό, ἀλλά καί μέ τόν θάνατο ἐπάνω στόν Σταυρό» (Ανατομία Προβλημάτων Πίστεως, ἔκδ. Ἱ. Μητρόπολις Νικοπόλεως, 2005, σελ. 66)

Καί ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος

λέγει ὅτι: «Ἐδεήθημεν Θεοῦ σαρκου- μένου καί νεκρουμένου ἵνα ἡμεῖς ζήσωμεν» (Ρ. Γ. 36, 661, 36). Δηλαδή: «Γιά τήν σωτηρία μας χρειάστηκε νά σαρκωθεῖ καί νά νεκρωθεῖ ὁ Θεός»!

Ἀπό τότε καί μετὰ ὁ Σταυρός ἀπό ἓνα καταραμένο μέσο ἐκτέλεσης τῶν καταδίκων γίνεται ὄχι μόνο εὐλογία ἀλλά **πηγή εὐλογίας καί ἁγιασμοῦ**. «**Φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης**». Καί τό «**στήριγμα τῶν πιστῶν**».

Παρακαταθήκη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅτι ὁ Σταυρός εἶναι τό ὄπλο μας κατά τοῦ διαβόλου. «**Φρίττει γάρ καί τρέμει μή φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τήν δύναμιν**».

Ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός λέγει ὅτι τρία πράγματα φοβᾶται ὁ διάβολος: αὐτό μέ τό ὁποῖο πλενόμαστε στήν Ἐκκλησία, (τό Βάπτισμα), αὐτό πού πίνουμε στήν Ἐκκλησία (τήν Θεία Κοινωνία) καί αὐτό πού φορᾶμε στό στήθος μας καί σχηματίζουμε μέ τό χέρι μας (τόν Σταυρό).

Καί συνεχίζει ὁ ἅγιος Κοσμάς: «Ὁ Πανάγαθος Θεός μᾶς ἐχάρισε τόν τίμιον Σταυρό, μέ τόν ὁποῖο εὐλογοῦμε καί τά Ἄχραντα Μυστήρια. Ὡστε μέ τόν Σταυρό ἀνοίγουμε τόν παράδεισο, μέ τό Σταυρό διώκουμε τοὺς δαίμονες· ἀλλά πρέπει νά ἔχουμε τό χέρι μας (μέ τό ὁποῖο κάνουμε τόν Σταυρό μας) **καθαρό ἀπό ἁμαρτίες**, καί τότε κατακαίεται ὁ διάβολος καί φεύγει (Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ἔκδ. 'Σταυρός', σελ. 155).

Ἐχοντας ὑπ' ὄψιν μας ὅλα αὐτά ἄς προσευχόμαστε καί ἐμεῖς λέγοντας:

«**Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ Πανάγιε, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει Σου**»!

Ἀρχιμ. Π. Α.

ΔΩΣΕ ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΑΔΕΙΑ ΕΙΣΟΔΟΥ!

Κάποιος δημοσιογράφος επισκέφθηκε τό Ἅγιον Ὅρος καί ἔχοντας ἀκούσει γιά μοναχοῦς ἐρημίτες, περιδιάβαινε τίς ἐρήμους τοῦ Ὁρους. Κάποια στιγμή, συναντάει ἕνα γέρο -καλόγερο καί τόν ρωτάει, μεταξύ ἄστειου καί σοβαροῦ:

-Πάτερ, ζεῖ, ἄραγε ὁ Θεός στά βουνά γύρω μας;

-Ὁ Θεός, παιδί μου, ζεῖ στά μέρη ὅπου Τόν ἀφήνουν οἱ ἄνθρωποι νά πάει, ἦταν ἡ ἀπάντησή.

Μά ὁ Θεός εἶναι πανταχοῦ παρών στό Σύμπαν ὁλόκληρο. Οὔτε χρειάζεται γι' αὐτό ἄδεια ἀπό κανέναν! Ὁ ἐρημίτης, ὅμως, ἐννοοῦσε τό μοναδικό μέρος γιά τό ὅποιο ὁ Χριστός χρειάζεται «ἄδεια εἰσόδου καί παραμονῆς»: Εἶναι ὁ πνευματικός χώρος τῆς ἀνθρώπινης καρδιάς. Γι' αὐτό καί ὁ Κύριος λέει: «Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντός ὑμῶν ἐστί», ἐάν βέβαια ἐτοιμάσουμε τήν καρδιά μας γι' αὐτό. Ὑπάρχουν πολλοί τρόποι χορήγησης στόν Θεό ...ἄδειας εἰσόδου στήν καρδιά μας. Κάποιοι ὅμως, ὅπως ὁ ἐπόμενος, εἶναι κορυφαίοι!

* * *

«Ένας ἐπίσκοπος ἐπισκέφθηκε ἕνα ὄρεινό χωριό τῆς ἐπισκοπῆς του. Τόν ὑποδέχθηκαν ὅλοι ἐκτός ἀπό ἕναν ἀρχιεπίσκοπο, ἀκοινώνητο, σκληρό καί ἀπομονωμένο. Ὅσοι ἐπέμεναν νά τόν ἐπισκεφθοῦν γιά νά τοῦ ζητήσουν βοήθεια, τούς ἀπειλοῦσε μέ τά σκυλιά του... Ὁ ἐπίσκοπος ὅμως τόν ἐπισκέφθηκε, λέγοντας: «Κανένας δέν μπορεῖ νά εἶναι τελείως κλειστός στόν Θεό καί στόν πλησίον».

»Ὁ τσέλιγκας κολακεύτηκε πού τόν ἐπισκέφθηκε ὁ δεσπότης, ἀλλά ἔδειξε νά μή δίνει καμιά σημασία στίς πατρικές διδαχές του. Τόν ἄκουγε τελείως ἀδιάφορα.

Πρίν φύγει ὁ σοφός ἐπίσκοπος, τοῦ εἶπε: «Θά σοῦ ζητήσω μιά χάρη. Ἔστω κι ἂν δέν πιστεύεις στόν Θεό, δοκίμασε νά κάνεις κάθε μέρα αὐτή τήν μικρή προσευχή μέ τά δυό αἰτήματα: «**Θεέ μου, ἂν ὑπάρχεις, δεῖξε μου τόν ἑαυτό σου! Θεέ μου, ἂν ὑπάρχεις δεῖξε μου τόν ἑαυτό μου!**»

»Ὁ τσέλιγκας μετά ἀπό λίγες ἡμέρες εἶπε νά δοκιμάσει τήν μικρή προσευχή. Σέ λίγο καιρό ἡ προσευχή ἄρχισε νά δίνει καρπούς. Φυσικά δέν τοῦ φανερώθηκε ὀφθαλμοφανῶς ὁ Θεός! Σιγά-σιγά ὅμως ἄρχισε νά ξυπνάει ἡ συνείδησή του καί νά τοῦ φανερώνονται τά χάλια τοῦ ἑαυτοῦ του. Θυμήθηκε πόσες φορές ἀρνήθηκε μέ ἀπάνθρωπο τρόπο νά βοηθήσει φτωχοῦς ἀνθρώπους, πού τοῦ ζήτησαν ἐλεημοσύνη... Καί σκέφτηκε πόσο φιλόανθρωπος εἶναι ὁ Θεός, πού - παρά τήν δική του σκληροκαρδία - δέν σταμάτησε Ἐκεῖνος ... νά τόν φάχνει! Καί δέν ἄργησε νά ψάξει ἐκεῖνος πιά τόν ἐπίσκοπο, νά τοῦ ξαναμιλήσει γιά τόν Θεό!» (Λ. Τσακίριδη, *Αὐτοῖ πού σκόνταψαν στό Θεό ἢ στό διάβολο*, Κατερίνη 1995, σελ.37).

Ὁ καλύτερος τρόπος γιά νά δοῦμε τόν Θεό καί νά Τοῦ δώσουμε... ἄδεια εἰσόδου γιά τήν καρδιά μας, εἶναι νά Τοῦ ζητήσουμε μιά καθαρή φωτογραφία τοῦ ἑαυτοῦ μας, ὅσο κι ἂν αὐτό κοστίζει! Καί ἔπειτα νά Τόν καλέσουμε νά μᾶς βοηθήσει νά διώξουμε κάθε βρωμιά καί πάθος πού μᾶς ἀσχημίζει, καί νά ποθήσουμε τήν ὁμορφιά, πού μόνο Ἐκεῖνος μπορεῖ νά μᾶς χαρίσει.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἰ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Χρυσόστομος

Ἑπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσιδης*

Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 091984

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2017* Ἀρ. Φύλλου 410* Ἔτος ΛΖ

Διανέμεται δωρεάν* Εἰσφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλτα Θεσ/νίκης

